

عنوان مقاله:

بررسی و سنجش میزان بازگشت پذیری کالبدی در مراکز شهری با حساسیت بالا (نمونه موردی: ناحیه ۶ منطقه ۳)

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی وهشتمین همایش ملی معماری، مرمت شهرسازی ومحیط زیست پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

اعظم خادمیان وامرزانی - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، دانشکده هنر و معماری، گروه شهرسازی

حمیدرضا عامری سیاهویی - استادیار دانشگاه پیام نور، دانشکده هنر و معماری

خلاصه مقاله:

از آن جا که شهرها با آسیب پذیری های چندگانه مواجه هستند لذا سوانح طبیعی و جنگ ها و درگیری های منطقه همواره در بازگشت پذیری شهرها به حالت اولیه خود و زندگی ساکنان شهر خصوصا در مراکز شهری با حساسیت بالا موثر هستند. به دلیل وجود مخاطرات طبیعی و جنگ ها در منطقه بررسی میزان بازگشت پذیری مراکز حساس از منظر رویکرد پدافند غیرعامل نیز مورد بررسی قرار می گیرد. لزوم توجه به مکان گزینی مناسب مراکز حساس به دلیل تاثیر مستقیم بر بازگشت پذیری مراکز با حساسیت بالا اهمیت زیادی دارد. با توجه به این امر این مطالعه در صدد بررسی و سنجش میزان بازگشت پذیری کالبدی در مراکز شهری با حساسیت بالا نمونه موردی ناحیه ۶ منطقه ۳ است. جهت بررسی موضوع پژوهش از پرسشنامه و روش SPSS استفاده شده است. نتایج حاکی از آن است که هر چه اصول پدافند غیرعامل در رابطه با مراکز حساس بیشتر رعایت شود در هنگام بروز حوادث آسیب کمتری به بدنه ی شهر و مراکز حساس و حیاتی شهر وارد می شود. مکان گزینی مناسب به بازگشت پذیری سریعتر مراکز حساس و آسیب کمتر در هنگام مواجه با حوادث منجر می شود و در نتیجه شهر فلج نمی شود و ساکنان مقاومت بیشتری می کنند. وجود مراکز شهری با حساسیت بالا در یک منطقه به اهمیت بررسی بازگشت پذیری در هنگام بروز حوادث و جنگ کمک می کند. توجه به مقاوم کردن ساختمان ها و مراکز حساس و کاربری ها و توجه به پراکندگی در کاربری ها، تراکم جمعیتی در منطقه، وجود فضاهای باز در منطقه، توجه به عوامل استتار کننده در کاربری های خاص، توجه به فرهنگ سازی قبل از وقوع حادثه و توجه به اندازه قطعات ساختمانی در بازگشت پذیری مراکز با حساسیت بالا تاثیر فراوانی دارد.

کلمات کلیدی:

تاب آوری/ پدافند غیرعامل/ مراکز حساس/ آسیب پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1425917>

